

Tarda cinematogràfica a la ciutat de Formentera

(a Catina Costa)

Probable però aleshores incerta la tarda aquella cinematogràfica. Probable aquella ciutat de Formentera. Probable, probable... Però aquella tarda o tal vegada aquesta tarda d'ara mateix. Probable. L'espectador de la Mediterrània era indubtable malgrat la insuportable presència de la grua, la pala excavadora, les tones de ciment arribant a l'illa de mica en mica. Però l'esplendor era més que evident. Tarda cinematogràfica a la ciutat de Formentera i la mirada (mirada austera que penetra) de Roberto Rossellini aportà a la reunió reminiscències angèliques i pures de tot un llenguatge cinematogràfic per les contrades aquelles tan formenterenques i perfectes.

Roberto Rossellini era alt i geperut. Visible i una mica caòtic. Catòlic, apostòlic, romà i enamorat sempre de l'Ana Magnani. Roberto Rosellini entrà dins el paisatge de l'illa amb una actitud pausada i de silenci que sempre el caracteritzà. Una visita certament sorprenent i gairebé màgica. La gent del cinema, però, era, és, així. I mai més perfectament tot el contrari. Roberto Rosellini era personatge de galeria. Lent, auster, d'ulls i vius. Roberto Rosellini sempre caminava depressa/ depressa. Pensava depressa/ depressa. Dormia depressa/ depressa. Filòsof i barroc, simultània les dues tendències (convé no oblidar que era auster i per això mateix, contradictori...), i escoles amb un pulcre sentit de l'harmonia i de l'equilibri. Roberto Rosellini mai anà enrolat amb la

Royal Navy però sí rebé temptacions per oferir els seus serveis com a documentalista cinematogràfic als "marines" del gran imperi ianqui. Però l'esclat (violent) de la Guerra Mundial (1939/1945) fustrà el projecte.

Tarda cinematogràfica a la ciutat de Formentera. El vaixell, bell perfil insòlit amb l'envelam desplegat, atracar el moll número 27 del port. Bruns mariners de la Grècia Clàssica a bord. Llavors augmentà el volum i amb capacitat tècnica "dolby-stereo" per a poder

escoltar el poema sempre anànim que portava el títol "A l'horabaixa et portaré tarongers de Grècia. Em portarà la bellesa de la mar pels cantons dels teus cabells verticals / M'iniciare amb el projecte del teu treball entre línies amargues. / Borratxo de molins i oliveres quina mena de papers no he sabut portar-te?. / Fosca l'aigua d'Atenes i el nostre vaixell gris de veles i mariners bruns, enfonsat...".

Amb la presència sempre viva de Roberto Rossellini, tarda cinematogràfica a la ciutat de Formentera. ♦

